

ת"פ 18147/09/11 - מדינת ישראל נגד בנימין בורקיו

בית משפט השלום בעכו

23 מרץ 2014

ת"פ 18147-09-11 מדינת ישראל נ' בורקיו

בפני כב' השופטת רונית בש, סגנית נשיא
המאשימה
נגד
הנאשם
בנימין בורקיו

נוכחים:

ב"כ המאשימה - מר יובל לביא, מתמחה מפמ"ח

הנאשם - נוכח

הסנגור - עו"ד לוטפי דיאב בהעברה מעו"ד מסרי

גזר דין

מבוא .א.

1. הנאשם הורשע בתיק זה, על פי הודאתו בעובדות כתב האישום, בביצוע העבירות, כדלקמן:
באישום הראשון - קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיף 415 סיפא לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"), זיוף ושימוש במסמך מזויף בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיפים 418 סיפא ו-420 לחוק העונשין (4 מקרים) ובעבירה של התחזות כעו"ד, עבירה לפי סעיף 97 לחוק לשכת עורכי הדין, התשכ"א - 1961 (להלן: "חוק לשכת עורכי הדין"); באישום השני - קבלת דבר במרמה, עבירה לפי סעיף 415 רישא לחוק העונשין ובעבירה של התחזות כעו"ד, עבירה לפי סעיף 97 לחוק לשכת עורכי הדין.
2. ביום 30.1.13, לאחר מתן הכרעת הדין, ולבקשת הסנגור, הוריתי בדבר שליחת הנאשם לקבלת תסקיר שירות המבחן בעניינו.
3. כעת, לאחר שהוגשו בתיק זה תסקירי שירות המבחן בעניינו של הנאשם וכן חוות דעת הממונה על עבודות שירות, ולאחר שהעלו ב"כ הצדדים את טיעוניהם לעונש, כל שנתר הינו לגזור את דינו של הנאשם. בנקודה זו יודגש, כי בשליחת הנאשם לקבלת חוות דעת הממונה על עבודות שרות הבהרתי במפורש, כי אין בכך על מנת להביע את עמדת ביהמ"ש, באשר לעונש שיושט

עמוד 1

בסופו של יום על הנאשם (ראה החלטתי מיום 20/11/13).

ב. כתב האישום

.4

בעובדות האישום הראשון לכתב האישום נטען, כדלקמן:

במועד שאינו ידוע למאשימה, עובר ליום 25.4.10, פנתה דיאנה קסיאניק (להלן: "המתלוננת") אל הנאשם, שלא החזיק ברישיון לעסוק במקצוע עריכת דין, מתוך סברה כי הוא עו"ד, וביקשה ממנו כי ייצג את הגרוש שלה, וולדימיר קרסנוב (להלן: "המתלונן") בתיק ת.ד. 5589-08-10 בו המתלונן היה הנאשם (להלן: "התיק") ובתיק אזרחי הקשור לתיק הנ"ל. הנאשם נאות לטפל בתיקים עבור המתלונן, תוך שהוא מציג מצג שווא, כי הינו עו"ד בשם בנימין ברקאי ולבקשת הנאשם, שילמה המתלוננת סכום של 7,000 ₪ במזומן עבור הטיפול בתיקים. ביום 25.4.10 הציג הנאשם למתלוננת מסמך מזויף, הנחזה להיות הסכם פשרה בין המתלונן לבין הצד השני לתאונת הדרכים בגינה הוגשה תביעה נגד המתלונן, כאשר הנאשם זייף את ההסכם וחתם על ההסכם בשם עו"ד בני ברקאי ולא בשמו האמיתי. באותו מועד ולבקשת הנאשם, שילמה המתלוננת לנאשם סכום נוסף של 6,500 ₪ במזומן, כאשר הנאשם מציג מצג שווא, לפיו סכום זה אמור להיות מועבר לצד השני. בפועל, הנאשם שלשל סכום זה לכיסו.

במועד שאינו ידוע למאשימה, עובר ליום 12.4.11, פנה הנאשם לעו"ד מוסטפא סח על מנת שהלה יטפל עבור המתלונן בשני התיקים. בהמשך לכך, זייף הנאשם מסמך הנחזה להיות ייפוי כח, בו כביכול המתלונן מיפה את כוחו של עו"ד מוסטפא סח לפעול בשמו (להלן: "ייפוי הכוח המזויף"), זאת ללא ידיעתם של המתלוננים. הנאשם העביר את ייפוי הכוח המזויף לעו"ד סח, בהציגו לעו"ד סח מצג שווא, לפיו ייפוי הכוח המזויף ניתן ע"י המתלונן וזאת על מנת שעו"ד סח יטפל בתיקים, ללא ידיעתם של המתלוננים.

במועד שאינו ידוע למאשימה, עובר ליום 12.4.11, זייף הנאשם מסמך הנחזה להיות תעודת מחלה עבור המתלונן, חתומה ע"י ד"ר מועין עבוד (להלן: "התעודה") ולאחר מכן העביר את התעודה לעו"ד מוסטפא סח, על מנת שהלה יעשה שימוש בתעודה ויגישה לבית המשפט, על מנת לדחות במרמה את מועד הדיון בתיק הקבוע למתלונן ליום 13.4.11.

במועד שאינו ידוע למאשימה, עובר ליום 13.4.11, זייף הנאשם מסמך הנחזה להיות פרוטוקול דיון בתיק שנדון בבית משפט השלום בעכו, כאשר במסמך זה הנאשם רשם בכזב כי הדיון שהיה קבוע בתיק ליום 13.4.11, יידחה למועד אחר.

הנאשם העביר את הפרוטוקול המזויף למתלוננת ואמר לה, כי היא והמתלונן יכולים שלא להגיע לדיון בתיק הקבוע ליום 13.4.11, שכן ביהמ"ש דחה את מועד הדיון.

במעשיו המתוארים לעיל, קיבל הנאשם סכומי כסף מידי המתלוננת במרמה בנסיבות

מחמירות, המתבטאות בכך שהנאשם התחזה בכזב כעו"ד, זייף מסמך הנחזה להיות ייפוי כוח לעו"ד, תוך הטעיית עו"ד סח, וכן זייף תעודה רפואית, פרוטוקול בימ"ש והסכם פשרה ועשה בהם שימוש במרמה. כמו כן, זייף הנאשם או הגיש או השתמש בדרך אחרת במסמך מזויף בנסיבות מחמירות המתבטאות בידועו שהוא מזויף וזאת בכוונה לקבל באמצעותו דבר וכן התחזה הנאשם לעו"ד.

5. בעובדות האישום השני לכתב האישום נטען, כדלקמן:

במועד שאינו ידוע למאשימה, עובר ליום 21.2.10, הציג עצמו הנאשם במרמה בפני מרק קאופמן ואיגור רפלוביץ (להלן: "המתלוננים") כעורך דין בני ברקאי, אף שאינו עו"ד, וקיבל מכל אחד מהם סכום של 1500 ₪ במזומן, כאשר הוא מציג להם מצג שווא, לפיו התשלום נועד עבור טיפול על ידו בהליכי הוצל"פ שנפתחו נגד המתלוננים בתיק מס' 02-11056-10-8 בלשכת ההוצאה לפועל בחיפה. בהמשך לכך, הכין הנאשם מסמך מזויף הנחזה להיות בקשה לביטול הליכי הוצאה לפועל נגד המתלוננים וזאת לצורך הגשת המסמך בלשכת ההוצאה לפועל בחיפה. במעשיו, כמתואר, התחזה הנאשם כעו"ד וקיבל במרמה שכר טרחה בעבור מתן שירותים משפטיים.

ג. תסקירי שירות המבחן

6. מתסקיר שירות המבחן, שהוגש ביום 2.6.13 עולה, כי הנאשם בן 39 רווק ואב לילד בן 15, תושב נהריה, יליד אוקראינה. מדברי הנאשם בפני שירות המבחן עולה, כי עלה ארצה בגפו בשנת 1994 וכי, בארץ עבד במשך מספר שנים במשרד עורכי דין בתפקיד עוזר וכן ניהל עסק פרטי שהיה בבעלותו. הנאשם הציג בפני שירות המבחן אישור, כי הינו מועסק בחברת "פסגות בע"מ" בתפקיד שומר. בחוות דעת מטעם מעסיקו, שהוצגה לשירות המבחן, מתואר הנאשם כעובד, אשר "מקפיד על הגעה לעבודה על פי סידור העבודה וממלא אחר הוראות מפקחיו. בנימין מבצע את עבודתו על הצד הטוב ביותר ולשביעות רצונם המלאה של מנהליו..."

7. בהתייחסותו לעבירות נשוא כתב האישום, לקח הנאשם אחריות על התנהגותו. מדבריו בפני שירות המבחן עולה, כי אכן התחזה כעורך דין וזייף מסמכים על מנת להמשיך ולשכנע את המתלוננים באמיתות בדבריו ולקבל מהם תשלומים עבור שירותיו. לטענתו, פעל בנסיבות המתוארות בכתב האישום ממניעים אינסטרומנטאליים ובעקבות מצוקה כלכלית בה היה נתון באותה עת. שירות המבחן התרשם, כי הנאשם נוטה לטשטש ולצמצם את חומרת התנהגותו ומשתמש במנגנון הגנה של רציונליזציה על מנת להסביר את מעשיו. שירות המבחן ציין כי, אומנם במהלך שיחות עמו, ביטא הנאשם חרטה בגין הפגיעה שגרם למתלוננים, אך עם זאת, טרם החזיר את סכומי הכסף שנטל, אלא מתכוון לעשות זאת בעתיד. שירות המבחן העריך, כי ההליך המשפטי המתנהל נגד הנאשם ממחיש עבורו את חומרת התנהגותו ומסייע לו להתחבר למחירים אותם הוא עלול לשלם בגין מעשיו.

8. שירות המבחן התרשם מהנאשם כאדם בעל יכולות קוגניטיביות ויכולות ביטוי גבוהות. עוד התרשם שירות המבחן, כי הנאשם גדל בקונסטלציה משפחתית מורכבת, בה צרכיו הרגשיים לא סופקו ולאורך השנים התמודד עם תחושת בידוד וניכור ופגיעה מתמשכת בדימויו העצמי. שירות המבחן העריך, כי הנאשם סיגל לעצמו דפוס התמודדות המאופיין במניפולציות וטשטוש גבולות, שאפשרו לו לחוש תחושות מסוגלות וערך.

9. מחד גיסא, סבר שירות המבחן, כי חרטתו והמוטיבציה אותה הפגין הנאשם לשינוי נובעת בעיקר מאימת הדין, אולם, מאידך גיסא, התרשם שירות המבחן מיכולת מסוימת של הנאשם לערוך התבוננות פנימית, וכן כי ייתכן ומסגרת הליך טיפולי תתרום לנאשם ותביא לכך שיבחן באופן אמיתי את מעשיו בעבר וכיום, זאת נוכח העובדה שלא שולב בעבר בהליך טיפולי.

10. לסיכום, המליץ שירות המבחן לביהמ"ש לשקול בחיוב להעמיד את הנאשם תחת פיקוח שירות המבחן למשך שנה וחצי, זאת בצד עונש של מאסר בפועל שירוצה בדרך של עבודות שירות ופיצוי למתלוננים, אשר יושתו על הנאשם.

11. מהתסקיר המשלים, שהוגש בעניינו של הנאשם ביום 17.11.13, עולה כי, במהלך התקופה שחלפה ממועד עריכת התסקיר הקודם התרשם שירות המבחן, כי קיים פער בין הודאת הנאשם בפני בית המשפט לבין קבלת האחריות שנטל הנאשם בפני שירות המבחן. שירות המבחן לא התרשם, כי הנאשם מקבל אחריות אקטיבית ומהכרה של הנאשם בקשר בין המעשה והתוצאות. יחד עם זאת, הנאשם ביטא בפני שירות המבחן נזקקות טיפולית ומסר, כי במהלך הקשר עם שירות המבחן החל לערוך התבוננות מחודשת על דפוסי התנהגותו הבעייתיים, וכי כיום מגלה מודעות טיפולית לבדיקת הנסיבות שעמדו בבסיס מעורבותו.

12. שירות המבחן התרשם, כי גם כיום מדובר בעיקר במוטיבציה חיצונית אשר נובעת מאימת הדין. יחד עם זאת, כאמור בתסקיר הקודם, שירות המבחן לא שלל על הסף, כי ייתכן ובהמשך יוכל הנאשם להיעזר בהליך טיפולי על מנת לערוך התבוננות ביקורתית ולבחון דפוסי התנהגות בעייתיים.

13. שירות המבחן התייחס בתסקיר המשלים למאסר על תנאי התלוי ועומד נגד הנאשם, אשר נעלם מעיניו של שירות המבחן בעת עריכת התסקיר הראשון. שירות המבחן ציין, כי לא היה במאסר על תנאי על מנת להוות גורם מרתיע עבור הנאשם, אולם יחד עם זאת, סבר שירות המבחן, כי ניתן לשלב במקרה זה ענישה מוחשית וענישה שיקומית בדרך של העמדת הנאשם בצו מבחן של שירות המבחן, זאת בעיקר נוכח העובדה, כי בעבר לא שולב בהליך טיפולי ונוכח התרשמות שירות המבחן, כי כיום מגלה הנאשם ניצנים ראשוניים של מודעות באשר לדפוסי התנהגותו לאורך השנים.

14. לפיכך, המליץ שירות המבחן להפעיל את עונש המאסר על תנאי העומד ותלוי נגד הנאשם ולבחון את האפשרות להטיל מאסר בפועל על הנאשם, שירוצה בדבר של

עבודות שרות, זאת בצד צו מבחן למשך שנה וחצי ופיצוי משמעותי למתלוננים.

ד. טיעוני המאשימה לעונש

15. ב"כ המאשימה הגיש בדיון מיום 5.6.13, במסגרת הראיות לעונש מטעם המאשימה, את גיליון המרשם הפלילי של הנאשם (ת/1) ממנו עולה, כי לנאשם שתי הרשעות קודמות בעבירות דומות, וכן את כתב האישום וגזר הדין בת.פ. 1062/07, בבימ"ש השלום בעכו, בגינו נדון הנאשם, בין היתר, לעונש של מאסר על תנאי לתקופה של שישה חודשים, אשר יש להפעילו בתיק זה (ראה ת/2).

16. במסגרת הדיון הנ"ל הגיש ב"כ המאשימה את טיעוני המאשימה לעונש בכתב (ת/3) וכן אסופת פסיקה להמחשת עמדתה העונשית (ת/4). ב"כ המאשימה הדגיש בטיעונו בכתב את חומרת מעשיו של הנאשם, כמצטייר ממקרא כתב האישום.

17. ב"כ המאשימה התייחס בטיעונו לעונש בכתב (ת/3) לתיקון מס' 113 לחוק העונשין, הדין בהבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה, וציין כי, בהתאם לתיקון הנ"ל, העיקרון המנחה כיום את ביהמ"ש, בגוזרו את הדין, הינו עיקרון ההלימה, לפיו יש לבחון את היחס ההולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל על הנאשם. עוד ציין ב"כ המאשימה, את סעיף 40 י"ג (ב) לחוק העונשין, המתייחס למספר עבירות המהוות מספר אירועים ולקביעת מתחם עונש הולם לכל אירוע בנפרד וציין, כי מתחמי הענישה בגין העבירות שביצע הנאשם הינם, לדידו, כדלקמן: בגין עבירת המרמה בנסיבות מחמירות - מאסר בפועל שנע בן 7 חודשים לשנה, בגין עבירות הזיוף ושימוש במסמך מזויף - מאסר בפועל שנע בין 12 חודש ל-24 חודש, בגין עבירת ההתחזות לעורך דין - מאסר בפועל שנע בין 3 חודשים ל-7 חודשים ובגין עבירת המרמה שלא בנסיבות מחמירות - מאסר בפועל שנע בין 6 חודשים לשנה. ב"כ המאשימה הוסיף וציין, מכוח הסעיף הנ"ל, כי הוא סבור כי העונש ההולם לכל האירועים באישום הראשון הוא מאסר בפועל שנע בין 18 חודש ל-36 חודש ובגין האישום השני - מאסר בפועל בן 7 חודשים ל-18 חודש.

18. ב"כ המאשימה הוסיף וציין בת/3, כי הערך החברתי המוגן במקרה דנן, כאמור בסעיף 40 לחוק העונשין, הינו, כדלקמן: בגין העבירה של התחזות לעורך דין - שמירה על כבוד מקצוע עריכת הדין וייחודו, בנוסף לשמירה על חופש הבחירה של המרומה וזכות הלקוחות לקבל שרות מקצועי וייצוג הולם; בגין עבירות הזיוף והמרמה - הגנה על חופש הרצון, חופש הפעולה וחופש

הבחירה של המרומה והגנה על הקניין הפרטי של הפרט, אמון הציבור בנותני השרות והסדר החברתי, זכותם של המתלוננים לקבל ייעוץ משפטי הולם לכסף ששילמו לנאשם, זכותם לבחור את העורך דין שייצגם ויגן עליהם בבית המשפט, וכן נפגע על ידי הנאשם הניהול התקין של מערכת המשפט והאמון שנותנים בעלי הדין בבית המשפט ובמסמכי בית המשפט.

19. עוד נטען ב-ת/3 כי, הנאשם ביצע עבירות המבוצעות בקלות, בשיטתיות ובתכנון מוקדם, תוך שיכול היה להבין את הפסול במעשיו, את משמעותם ואף יכול היה להימנע מהם, מה גם שהנאשם לא נרתע מלזייף כל מסמך, דבר המלמד בדבר חומרת מעשיו של הנאשם ובדבר התנהגותו חסרת הגבולות, במיוחד כשמדובר בריבוי עבירות ובנאשם רצידיביסט. לפיכך, טען ב"כ המאשימה, כי מדיניות הענישה בגין העבירות שבפנינו צריכה להיות מאסר בפועל ארוך ומרתיע מאחורי סורג ובריאח.

20. בהתייחסו לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה הדגיש ב"כ המאשימה את חלקו הבלעדי של הנאשם בביצוע העבירות, את התכנון שקדם להן, את הנזק המשפטי והכספי שהיו צפויים להיגרם למתלוננים על פי כתב האישום וכן את הנזק שנגרם בפועל מביצוע העבירות - פגיעה בחופש הבחירה של הנאשמים ופגיעה במערכת המשפט, זאת מעבר לנזק הכלכלי שנאמד בסכום של 13,500 ₪ על פי האישום הראשון ובסכום של 3,000 ₪ על פי האישום השני.

21. ב"כ המאשימה ציין, כי יש צורך במקרה דנן להרתיע הן את הנאשם שלא הורתע בעבר על ידי ענישה המקלה שהושתה עליו והן את הרבים, זאת בכדי להביא למיגור העבירות.

22. ב"כ המאשימה הדגיש ב-ת/3 את הצורך בהעדפת אינטרס הציבור על אינטרס הנאשם, וציין כי הנאשם לא החזיר את הכספים למתלוננים, דבר המלמד כי חרטתו אינה כנה.

23. ב"כ המאשימה ביקש ב-ת/3 שלא לאמץ את המלצת שרות המבחן, המונחה על ידי שיקולי שיקום, שהינם רק חלק ממכלול שיקולי הענישה.

24. לסיכום, ביקש ב"כ המאשימה להטיל על הנאשם מאסר בפועל ארוך ומרתיע ברף העליון של המתחם שציין ב-ת/3, זאת בגין כל אחד מהאישומים, ובאופן שהעונשים ירוצו במצטבר. עוד ביקש ב"כ המאשימה ב-ת/3, כי עונש המאסר על תנאי בן ה-6 חודשים יופעל במצטבר לעונש המאסר הנ"ל, וכן כי יוטלו על הנאשם, בנוסף, עונשי מאסר על תנאי ארוך ומרתיע, קנס כספי ופיצוי לטובת המתלוננים.

25. הסנגור העלה את טיעונו לעונש בישיבה מיום 26/2/14, שאז טען הסנגור, כי מתחם הענישה לו טוענת המאשימה בתיק זה אינו רלוונטי וכי הפסיקה אשר הוגשה על ידי המאשימה (ת/4), אינה רלוונטית לתיק זה ומתייחסת לנסיבות החמורות מנסיבותיו של כתב האישום. הסנגור הוסיף וטען, כי תיקון מס' 113 לחוק העונשין נותן קדימות לפן השיקומי ולהמלצות אנשי המקצוע במישור זה.
26. עוד טען הסנגור, כי הנאשם אכן עבד במשרדו של עו"ד מוסטפא סח וכי טעותו נבעה מכך שחצה את הקו האדום, בהציגו עצמו כעורך דין וקיבל כספים במרמה.
27. הסנגור ציין, כי בעברו של הנאשם שתי הרשעות קודמות בלבד בגין תיקים ישנים וכן כי ההרשעה האחרונה, במסגרתה הושת המאסר על תנאי חב ההפעלה בעניינו, הינה בגין התחזות כאדם אחר בכדי לא לשלם קנס. בנקודה זו טען הסנגור, כי מן הראוי להפנות את הנאשם לטיפול בכדי לבדוק מדוע הוא שב ומתחזה.
28. הסנגור תאר, בטיעונו בפני את נסיבותיו האישיות של הנאשם והדגיש את מצבו הכלכלי הקשה של הנאשם, אשר הוכרז בלשכת ההוצל"פ כ"מוגבל באמצעים" (ראה נ/1). עוד הוסיף הסנגור וטען, כי הנאשם לקח אחריות באופן מלא, כאמור בתסקיר, המלמד כי ייתכן והנאשם יוכל להסתייע בהליך הטיפולי.
29. נוכח האמור לעיל, ונוכח חלוף הזמן מאז ביצוע העבירות, אשר בוצעו בשנת 2010 ו-2011, ביקש הסנגור לאמץ את המלצת שרות המבחן ובד בבד להשית על הנאשם צו מבחן למשך שנה וחצי, בציינו כי אם יופר, ניתן יהא להטיל על הנאשם מאסר מאחורי סורג ובריח.

ו. דין והכרעה

30. תיקון מס' 113 מתווה את העיקרון המנחה כיום את ביהמ"ש בבואו לגזור דינו של נאשם, שהינו, לפי סעיף 40 ב' לחוק העונשין, עיקרון ההלימה, לפיו צריך להתקיים יחס הולם בין חומרת מעשי העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. יחס זה מבטא, למעשה, את עיקרון הגמול (ראה ע.פ. 1523/10 פלוני נ' **מדינת ישראל**, 18/4/12, לא פורסם). סעיף 40 ג' לחוק העונשין קובע, כי על ביהמ"ש לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה שביצע הנאשם, בהתאם לעיקרון המנחה הנ"ל. לשם כך, יתחשב ביהמ"ש בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, הכלולות בסעיף 40 ט' לחוק העונשין.
31. ומהתם להכא:

הנאשם הורשע בתיק זה בשתי עבירות של קבלת דבר במרמה, כאשר אחת מהן בוצעה

בנסיבות מחמירות והעונש המרבי בגין עבירה זו, שהינה מסוג פשע, הינו עונש של 5 שנות מאסר, וזאת לא בכדי. כמו כן, הורשע הנאשם בעבירה של שימוש במסמך מזויף בנסיבות מחמירות, ובשתי עבירות של התחזות כעורך דין. הערך החברתי שנפגע כתוצאה מביצוע עבירות המרמה, הינו זכות הקניין של המתלוננים בשני האישומים, אשר נפגעה כתוצאה ממעשי הנאשם, אשר שלח ידו בכספי המתלוננים במרמה. בנקודה זו יש להוסיף את הפגיעה באמון הציבור כלפי עורכי הדין, שכן המתלוננים שילמו את סכומי הכסף השונים לנאשם, תוך מתן אמון בנאשם כי הינו עורך דין המבצע מלאכתו נאמנה. הערך הנ"ל הינו גם הערך הנפגע המגולם בביצוע העבירות של שימוש במסמך מזויף והתחזות כעורך דין. בנקודה זו יפים דבריו הבאים של ביהמ"ש העליון ברע"פ 4025/10 **אגבריה נ' מדינת ישראל:**

"ידוע הוא כי עורך דין מחויב בנוסף לידע ולמיומנות, בעמידה בסטנדרטים גבוהים של אמינות וישרה, באופן שיצדיק את האמון שנותנים בו לקוחותיו, הציבור בכללותו ובתי המשפט. מי שביודעין מתחזה לעורך דין, פוגע פגיעה קשה באינטרס הציבורי ובמערכת המשפט, ובצד התנהגות שכזו יש תג מחיר כבד" (פורסם בנבו, ניתן ביום 27/5/2010).

32. כך גם במקרה דנן פוגעות העבירות, אשר ביצע הנאשם באמון של הציבור הרחב במקצוע עריכת הדין, אשר אמור לסמל ישרה והגינות. יתרה מכך, השימוש שעשה הנאשם במגוון של מסמכים מזויפים, לרבות ייפוי כוח מזויף של עורך דין ופרוטוקול מזויף של בית משפט, פוגע בד בבד גם בשלטון החוק והסדר הציבורי ובמערכת עשיית הצדק במדינת ישראל.

33. אין להקל ראש לגבי עבירות המוגדרות כ"עבירות צווארון לבן", המבוצעות תחת כסות של חליפת יוקרה ופעולה עסקית לגיטימית לכאורה, שכן עסקינן בעבירות מתוחכמות וחמורות ביותר, אשר בגינן יש להשית ענישה מחמירה. להמחשת האמור לעיל יובאו דבריו הבאים של ביהמ"ש העליון בע.פ. 8458/11 **יוסי שובל נ' מדינת ישראל:**

"בדורות האחרונים, חדלו רחובות העיר והכפר מלשמש אכסניה בלעדית לביצוען של עבירות בקניינו של האחר. בדורנו, עדים אנו למעשי פשיעה כלכליים, הנעשים תחת כסות של חליפות יוקרה, גורדי שחקים ופעולות עסקיות לגיטימיות לכאורה...עבירות הצווארון הלבן טומנות בחובן אשליה לפיה הן עבירות "נקיות יותר", כאשר בפועל אין זה המצב, ולא פעם עבירות מסוג זה חמורות יותר מעבירות רכוש אחרות מבחינת היקפן ותחכומן" (פורסם בנבו, ניתן ביום 11/9/2013).

34. כך גם במקרה דנן, יש לראות בחומרה את התחכום שבביצוע העבירות שבפנינו על ידי הנאשם.

במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, כנדרש בסעיף 40ט' לחוק העונשין, יצוין כי, ברי כי הנאשם תכנן את ביצוע העבירות שביצע. הנאשם פעל בתחום של ממש, שכן הנאשם העז להשתמש במסמכים המזויפים הנ"ל ולהתחזות כעורך דין, כל זאת לצורך מימוש זממו - קבלת סכומי כסף במרמה. חלקו של הנאשם בביצוע העבירות הינו אבסולוטי, שכן הנאשם הינו המבצע הבלעדי של כל העבירות. הנזק שנגרם מביצוע העבירות נשוא האישום הראשון הינו הנזק הכספי שנגרם למתלוננת, שכן הנאשם קיבל מהמתלוננת במרמה סכום של 7,000 ₪ במזומן וסכום נוסף של 6,500 ₪, אשר לא הושבו עד עצם היום הזה. בצד הנזק הממוני, יש להוסיף ולציין את הפגיעה באמון שרכשו המתלוננים למקצוע עריכת הדין ולמערכת המשפט. הנאשם, במעשיו, פגע הן בכבוד מקצוע עריכת הדין והן במערכת המשפט ובניהול התקין של מערכת הצדק, עת שזיף ועשה שימוש בייפוי כוח לעורך דין, בתעודה רפואית לצורך דחיית דיון, בהסכם פשרה ובפרוטוקול בית המשפט. כך גם באישום השני, נגרם למתלוננים נזק כספי ונזק רגשי, שכן כל אחד מן המתלוננים נתן לנאשם סכום של 1,500 ₪ במזומן בהאמינו, כי הנאשם הינו עורך דין וכי התשלום נועד בגין טיפול הנאשם בהליכי הוצל"פ שנקטו נגד המתלוננים בלשכת ההוצל"פ בחיפה. גם באישום השני שב הנאשם ופגע בכבוד מקצוע עריכת הדין ובאמון שרוחש הציבור בכלל ואשר רחשו המתלוננים בפרט למקצוע עריכת הדין. הטעם הנועץ בביצוע העבירות על ידי הנאשם, הינו, לדידי, בצע כסף של הנאשם, שכן הנאשם, בסופו של דבר, קיבל סכומי כסף מהמתלוננים בכל אחד מן האישומים. סכומי הכסף הנ"ל לא הושבו על ידי הנאשם, דבר המוסיף נופך של חומרה לנסיבותיו של תיק זה. הנזק שצפוי היה להיגרם למתלוננים הינו חמור יותר, כפי שנטען בסיכומי המאשימה ת/3 בנקודה זו, ובצדק, שכן, אלמלא גילוי העבירות, יכלו המתלוננים בתיק זה למצוא עצמם אל מול חיובים הננקטים נגדם מכוח הליכים שונים, זאת על לא עוול בכפם.

35. עיון במגוון גזרי דין, שניתנו נגד נאשמים שהורשעו בביצוע עבירות דומות, מלמד כי, הענישה נעה בין עונשי מאסר בפועל בדרך של עבודות שרות (בעיקר בעבירות מרמה וזיוף שלא בוצעו בנסיבות מחמירות) לבין עונשי מאסר בפועל מאחורי סורג ובריאח לתקופה של עד כשנה. להמחשת האמור לעיל יובאו פסקי הדין הבאים: בת.פ. (שלום חיפה) 4042-02-09 **מדינת ישראל נ' מרק חנוכייב** [13/12/09] נגזרו על הנאשם 6 חודשי מאסר בפועל בדרך של עבודות שרות, 8 חודשי מאסר על תנאי ל-3 שנים וקנס בסכום של 50,000 ₪. במקרה הנ"ל "גנב" הנאשם זהותו של אדם שעזב את הארץ, זיף את תעודת הזהות שלו, התייצג כאותו אחר בפני רשויות שונות, פתח חברה ו"עוסק מורשה" על שמו, פתח חשבונות בנק, תיק במע"מ ותיק במס הכנסה על שמו, שכן דירה באמצעות הזהות המזויפת וניסה להביא להנפקת דרכון על שמו. כאשר נתפס, התייצג בפני השוטרים כאותו אחר ואף הורה לבת זוגו לשקר בחקירתה לשוטרים בעניין זה. לזכותו נזקפה הודייתו, נטילת האחריות למעשיו, עברו הנקי ושיקום משמעותי שעבר.

בת.פ. 13264-09-08 (שלום נצרת) **מדינת ישראל נ' עבד יזבק** [11/3/09] עסקין בנאשם, שהורשע, על פי הודאתו, בעבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות והתחזות לעורך דין. הנאשם הנ"ל הגיע לביתו של פנסיונר מבוגר, והציג עצמו במרמה כעורך דין וכן הציג בפני המתלונן מצג שווא, לפיו ביכולתו לסייע לו לקבל דירה מחברת "עמידר" ודרש מהמתלונן לשם כך לשלם לו סכומי כסף שונים, ובאופן זה קיבל מהמתלונן סכום של לא פחות מ- 7,500 ₪ ולאחר

מכן לא שעה לבקשות המתלונן, כי ישיב לו את כספו. מתסקיר שרות המבחן עלה, כי הנאשם קיבל אחריות חלקית בלבד לביצוע העבירות וכן כי מדובר בעבריין מרמה סדרתי שבעברו הרשעות קודמות בעבירות רכוש ומרמה. על הנאשם הנ"ל הושת עונש של מאסר בפועל לתקופה של שנה, בצד רכיב ענישה של מאסר על תנאי, קנס בסכום של 1,000 ₪ ופיצוי למתלונן בסכום של 10,000 ₪.

36. בטרם אקבע את מתחם הענישה ההולם, יצוין כי ביהמ"ש העליון התייחס בפסיקתו בחומרה מרובה בעניינו של מי שהורשע בביצוע עבירות זיוף, שימוש במסמך מזויף וקבלת דבר במרמה, כל שכן כשמדובר בריבוי עבירות מסוג זה. להלן דבריו של ביהמ"ש העליון בעניין זה בע.פ. 4980/07 **אלון כהן נ' מדינת ישראל:**

"אף אילו היה המערער מבצע עבירה אחת של זיוף, שימוש במסמך מזויף וקבלת דבר במרמה - כפי שהודה שעשה בקשר עם הנטען בכתב האישום הנוסף - די היה בכך כדי להצדיק את השמתו מאחורי סורג ובריח. במקרה דנן, ריבוי עבירות מסוג זה מצדיק השהה של עונש מאסר משמעותי..." (פורסם בנבו, ניתן ביום 4/11/10).

37. בתיתי את הדעת לכל האמור לעיל, הנני קובעת כי מתחם הענישה ההולם בגין האישום הראשון, שעניינו כאמור - קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, זיוף ושימוש במסמך מזויף בנסיבות מחמירות (4 מקרים) והתחזות כעורך דין - נע בין עונש של 9 חודשי מאסר בפועל לבין עונש של 15 חודשי מאסר בפועל. מתחם הענישה ההולם בגין העבירות של קבלת דבר במרמה והתחזות כעורך דין, כאמור באישום השני, נע בין עונש של 6 חודשי מאסר בפועל אשר ניתן וירוצו בדרך של עבודות שרות לבין עונש של 10 חודשי מאסר בפועל. יובהר בנקודה זו, כי החלטתי לקבוע עונש כולל לכל העבירות באישום הראשון ועונש כולל נוסף לכל העבירות באישום השני, זאת נוכח העובדה שלדידי, כל אחד מן האישומים מהווה אירוע אחד, כאמור בסעיף 40 יג'א) לחוק העונשין.

38. במסגרת קביעת העונש המתאים יש ליתן את הדעת, לקולא, להודאת הנאשם בהזדמנות הראשונה וכן לחרטה שהביע הנאשם בפני שרות המבחן. ברם, מנגד, יש לזקוף, לחובת הנאשם, את העובדה כי טרם החזיר למתלוננים את סכומי הכסף שקיבל במרמה, דבר המעלה תהייה באשר ל"חרטתו הכנה", מה גם ששרות המבחן העריך בתסקירו, כי חרטתו של הנאשם והמוטיבציה שהפגין נעוצות בעיקר בחששו מאימת הדין. אף בתסקיר המשלים העריך שרות המבחן, כי המוטיבציה של הנאשם לשיקום הינה מוטיבציה חיצונית שנובעת מאימת הדין. האמור לעיל מלמד, כי דין בקשת הסנגור

ליתן קדימות לפן השיקומי בתיק זה - להידחות, שכן ספק רב אם כוונת הנאשם לעבור הליך של שיקום הינה כוונה כנה ואמיתית. אין די בניצנים הראשוניים של מודעות שגילה הנאשם ביחס לדפוסי התנהגותו לאורך השנים, כפי שמצוין בתסקיר המשלים, על מנת לדחוק את אינטרס הציבור הדורש החמרה בדינו של הנאשם ולהעדיף על פניו את האינטרס השיקומי.

39. לחובת הנאשם יש להוסיף את עברו הפלילי הכולל בחובו שתי הרשעות קודמות בעבירות דומות ואף מאסר על תנאי חב הפעלה לתקופה של 6 חודשים, אשר לא הרתיע את הנאשם מלשוב ולבצע עבירות הטומנות בחובן התחזות ומרמה.

40. מכוח סעיף 40 יג' (ב) לחוק העונשין, הנני מבכרת בתיק זה לגזור על הנאשם עונש כולל לכל האירועים- עונש כולל בגין שני האישומים, הכוללים בחובם סוג דומה של עבירות, אם כי באישום הראשון עסקינן בהיקף גדול יותר של עבירות, לרבות בעבירות מרמה וזיוף, אשר בוצעו בנסיבות מחמירות.

41. בתיתי את הדעת לכל האמור לעיל, כמו גם לחשיבות שבהרתעת הנאשם בתיק זה, שכן הנאשם לא הורתע בעבר על ידי הענישה המקלה, שהושתה עליו וכן לחשיבות שבהרתעת הרבים, הנני בדעה כי מן הראוי להשית על הנאשם עונש של מאסר בפועל לתקופה של 10 חודשים, תוך הפעלת המאסר על תנאי התלוי ועומד נגדו במצטבר, ובצד רכיבי ענישה של מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלוננים.

ז. אחרית דבר

42. סיכומי של דבר, אני דנה את הנאשם לעונשים הבאים:

- למאסר בפועל לתקופה של 10 חודשים.

- הנני מורה על הפעלת המאסר על תנאי בן ה-6 חודשים, שהושת על הנאשם בת.פ. 1062/07 בבימ"ש השלום בעכו, זאת במצטבר לתקופת המאסר בפועל הנ"ל.

סה"כ ירצה הנאשם מאסר בפועל לתקופה של 16 חודש.

- למאסר על תנאי לתקופה של 10 חודשים למשך 3 שנים והתנאי הוא - כי לא יעבור עבירה מסוג פשע לפי סימן ו' לפרק יא' לחוק העונשין, התשל"ז-1977, וירשע בגינה.

- למאסר על תנאי לתקופה של 5 חודשים למשך 3 שנים והתנאי הוא - כי לא יעבור עבירה מסוג עוון לפי סימן ו' לפרק יא' לחוק העונשין, התשל"ז-1977, או עבירה של התחזות כעורך דין לפי סעיף 97 לחוק לשכת עורכי הדין, התשכ"א - 1961 ויורשע בגין אחת מהן.

- לתשלום קנס בסך 1,000 ש"ח או 10 ימי מאסר. בנקודה זו יובהר כי החלטתי להקל בגובה הקנס המושת על הנאשם, זאת בתיתי את הדעת למצבו הכספי של הנאשם, כנטען על ידי הסנגור וכן בתיתי את הדעת לכך שהנאשם עתיד לרצות מאסר בפועל לתקופה ממושכת מאחורי סורג ובריח.

הקנס ישולם ב - 5 תשלומים חודשיים רצופים ושווים בסך 200 ₪ כל אחד, החל מיום 1/11/14.

- הנני מורה לנאשם לפצות את המתלוננת, על פי האישום הראשון, הגב' דיאנה קסיאניק, פיצוי בסכום של 14,000 ₪. הסכום הנ"ל יופקד על ידי הנאשם בקופת ביהמ"ש עבור המתלוננת הנ"ל ב-20 תשלומים חודשיים שווים ורצופים בסך 700 ₪ כל אחד, החל מיום 1/11/14.

- הנני מורה לנאשם לפצות את המתלוננים, על פי האישום השני, מרק קאופמן ואיגור רפלוביץ, פיצוי בסכום של 1,500 ₪ עבור כל אחד מן המתלוננים הנ"ל, אשר יופקד על ידי הנאשם בקופת ביהמ"ש ב-5 תשלומים חודשיים שווים ורצופים בסך 300 ₪ כל אחד, החל מיום 1/11/14.

על המאשימה להמציא העתק מגזר הדין לכל אחד מהמתלוננים הנ"ל וכן להמציא תוך 7 ימים לתיק ביהמ"ש הודעה בכתב המפרטת את פרטי המתלוננים הנ"ל.

המזכירות תמציא העתק מגזר הדין לשרות המבחן ולממונה על עבודות שרות.

זכות ערעור תוך 45 יום.

החלטה

בתיתי את הדעת לדברי הסנגור, כאמור לעיל, הנני מורה בדבר דחיית תחילת ריצוי המאסר, אשר הושת בגזר הדין לעיל על הנאשם על מנת לאפשר להגנה להגיש ערעור על חומרת העונש בתיק זה עד ליום 23/4/14 שעה 10:30, שאז

עמוד 12

יתייצב הנאשם לתחילת ריצוי המאסר בבית המעצר "קישון" ובכפוף לתנאים הבאים אשר יבטיחו את התייצבות הנאשם לתחילת ריצוי מאסרו:

1. ניתן בזה צו עיכוב יציאה מן הארץ נגד הנאשם.

2. הנאשם יפקיד את דרכונו, במידה וברשות הנאשם דרכון, במזכירות ביהמ"ש עד ליום 24/3/14 בשעה 10:00.

3. הנאשם יפקיד ערבון כספי במזומן או ערבות בנקאית צמודת מדד בקופת ביהמ"ש בסכום של 6,000 ₪.

4. כמו כן, יחתום הנאשם על ערבות עצמית בסכום של 20,000 ₪ ותומצא ערבות צד ג' בסכום הנ"ל עד לשעה 12:00.

החלטה זו תומצא לשב"ס.

ניתנה והודעה היום כ"א אדר ב תשע"ד, 23/03/2014 במעמד הנוכחים.

החלטה

בקשת הסנגור נדחית.

עם זאת, במידה ולא יעלה בידי הנאשם להפקיד את סכום הערבון הכספי תוך 24 שעות, יובא הנאשם בפניי.

ניתנה והודעה היום כ"א אדר ב תשע"ד, 23/03/2014 במעמד הנוכחים.